

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/205/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214364
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712214364.3

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Súd p o s t u p u j e vec Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava po právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.9.2012 bolo na tunajšom súde osobne podané podanie žalobcu zo dňa 21.9.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX dlžníkom, t.j. povinnou L. K., postupom, v ktorom by správne interpretoval a aplikoval ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a tiež aby rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 4 429,37 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 885,87 eur.

V predmetnom podaní žalobca tiež poukázal na zaujatosť celého okresného súdu, ktorú zdôvodnil skutočnosťou, že Okresný súd Martin ako vecne a miestne príslušný súd, ktorý by bol inak oprávnený vec prejednať, je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované predmetnou žalobou. Žalobca ďalej uviedol, že Okresný súd Martin zapríčinil svojím nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane žalobcu, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelením veci niektorému zo sudcov tunajšieho súdu by sa porušilo právo žalobcu na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Žalobca preto v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) požiadal, aby nadriadený súd pred prvotným prejednaním veci rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného tunajšieho súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania.

Súd výzvou zo dňa 9.10.2012, doručenou právnomu zástupcovi žalobcu dňa 22.10.2012, vyzval žalobcu na oznámenie, či vznáša námietku zaujatosti voči sudcom Okresného súdu Martin alebo podáva návrh

na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p.. Keďže ide v tomto prípade o tzv. delenú právomoc podľa § 8 O.s.p., súd zároveň vyzval žalobcu na pripojenie kópie potvrdenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie uplatneného nároku na náhradu škody.

Na vyššie uvedenú výzvu súdu reagoval žalobca podaním zo dňa 30.10.2012, osobne podaným na súde dňa 2.11.2012, v ktorom výslovne uviedol, že nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p., ani nepodal návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, ale len uviedol skutočnosť preukazujúcu fakt, že inak vecne a miestne príslušný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania, a teda sú vo veci zaujatí. K výzve na predloženie kópie potvrdenia o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie uplatneného nároku uviedol, že tunajšiemu súdu bola predložená príloha - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do konaní o žalobách vedených u príslušného súdneho exekútora pod číslami EX 11941/2010, EX 7942/2010, EX 5824/2011 a EX 8674/2010. Podľa slov žalobcu jednotlivé žaloby podané na tunajšom súde odkazujú na tieto konania, a preto nie je potrebné predkladať ďalšie kópie.

Súd následne vykonal dôkladné šetrenie v označených súdnych spisoch Okresného súdu Martin, na ktoré sa žalobca odvoláva (sp. zn. 8C/270/2012, 8C/210/2012, 8C/207/2012, 9C/248/2012, 15C/208/2012), a zistil, že takýto listinný dôkaz sa v týchto spisoch nenachádza. Vzhľadom na uvedené súd nemal tvrdenia žalobcu za preukázané príslušnými listinnými dôkazmi, a preto uznesením č.k. 10C/205/2012-21 zo dňa 23.11.2012 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnil svoje podanie zo dňa 21.9.2012 tým, že súdu predloží kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie príslušného nároku na náhradu škody; dôkaz o tom, kedy túto žiadosť doručil Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a potvrdenie o tom, ako bola žiadosť o predbežné prejednanie vybavená.

Na vyššie uvedené uznesenie súdu žalobca nereagoval a svoje podanie v súdom stanovenej lehote nedoplnil. Preto súd uznesením č.k. 10C/205/2012-27 zo dňa 24.1.2013 podanie žalobcu zo dňa 21.9.2012 odmietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesenie okresného súdu zrušil a spis vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s odôvodnením, že prvostupňový súd rozhodol vo veci predčasne, nakoľko žalobca spochybňuje vo svojich podaniach zákonného sudcu a toto je vždy potrebné považovať za námietku zaujatosti. Úlohou súdu prvého stupňa preto je postupovať podľa § 16 O.s.p. a predložiť spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Súd následne výzvou zo dňa 31.5.2013 opätovne vyzval žalobcu na predloženie kópie potvrdenia - žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a listom zo dňa 31.7.2013 vyzval tiež žalovaného na vyjadrenie, či žalobca podal u neho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na základe skutočností, ktoré sú uvedené v žalobe, ktorú mu súd zároveň zaslal, ak áno s uvedením dátumu podania a spôsobu, ako bolo o tejto žiadosti rozhodnuté.

Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 27.6.2013 opätovne oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podaným žalovanému, nakoľko originál návrhu podal žalovanému osobne do podateľne, a preto navrhol súdu, aby ako dôkaz v konaní vykonal oboznámenie sa s príslušným spisom žalovaného. Ako žalobca uviedol, tento rovnopis návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nevyhotovoval z dôvodu hospodárnosti, aby nedošlo k navýšeniu škody na jeho strane. Ďalej uviedol, že Okresnému súdu Martin bola doručená príloha - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do konaní o týchto žalobách:

ZE-3860-1254	5010155	S. A., J.. XX.XX.XXXX	D.
XXXX-J.	XXXXXXXX	V. J., J.. X.XX.XXXX	D.
J.-XXXX-XX	XXXXXXXXXX	D. M., J.. X.X.XXXX	D.
XXXX-F. V.	XXXXXXXX	N. P., J.. XX.X.XXXX	D.,

príčom v závere tohto podania uviedol, že potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 14.12.2012 a 21.12.2012 opätovne predložil do konaní spis. zn. 10C/246/2012 (značka žalobcu ZE-3865-3553), 15C/274/2012 (značka žalobcu 3745-NZP), 10C/209/2012 (značka žalobcu NP-3187-411) a 15C/208/2012 (značka žalobcu 5212- ISTINA RS).

Súd následne dôsledným šetrením v uvedených súdnych spisoch zistil, že žalobca do predmetných spisov doložil kópiu „Sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“ zo dňa 25.9.2012 adresovaného Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, z ktorého vyplynulo, že každá jednotlivá žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozostáva zo šiestich strán a jej prílohou je plnomocenstvo. Kópia sprievodného listu je opatrená razítkom Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 25.9.2012. Súčasťou sprievodného listu bol aj „Zoznam žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“, ktorý pozostával zo 197 strán.

Žalovaný na výzvu súdu zo dňa 31.7.2013 reagoval podaním zo dňa 21.8.2013, doručeným súdu dňa 26.8.2013, v ktorom uviedol, že Ministerstvu spravodlivosti bolo v rozmedzí od 23.4.2012 do 25.9.2012 doručených viac ako 43 000 žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ako ďalej žalovaný uviedol, Ministerstvo spravodlivosti nevieďlo osobitný spis pre každú podanú žiadosť, ale vytvorilo osem spisov, predmetom ktorých sú žiadosti uvádzané v ôsmich sprievodných listoch. Vzhľadom na uvedené teda nie je možné predložiť súdu kópie konkrétnych žiadostí. Žalovaný tiež upozornil na skutočnosť, že žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, žalobca nedoplňil požadované informácie a nepreukázal požadované skutočnosti, a preto Ministerstvo spravodlivosti ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a/ z. č. 514/2003 Z.z. nepovažuje nárok žalobcu za predbežne prerokovaný a žiadny z nich ani nebol uspokojený. Pokiaľ ide o posúdenie, či konkrétny uplatnený nárok bol aj obsahom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, žalovaný zdôrazňuje, že dôkazné bremeno v smere preukázania predbežného prerokovania nároku je na strane žalobcu a nemôže zaťažovať žalovaného, ktorý nemôže jednoznačne potvrdiť, že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie.

Podľa § 7 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 7 ods. 3 O.s.p. iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Podľa § 8 O.s.p. ak sa má pred konaním na súde konať u iného orgánu, súdy môžu konať len vtedy, ak nebola vec v takomto konaní s konečnou platnosťou vyriešená.

Podľa § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len z. č. 514/2003 Z.z.) nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Existencia súdnej právomoci je jednou z prvoradých procesných podmienok konania, ktorej dodržanie je predpokladom toho, aby konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vo veci vydať rozhodnutie. Jej splnenie súd skúma z úradnej povinnosti v každom štádiu konania. Nedostatok právomoci zásadne vedie k zastaveniu konania.

Občiansky súdny poriadok vymedzuje právomoc súdov v § 7. V odseku 1 tohto ustanovenia určuje, že v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Zo skutočností uvádzaných žalobcom vyplýva, že predmetom konania je nárok žalobcu na náhrady škody spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnom konaní. Tento nárok je nepochybne nárokom vyplývajúcim z práva súkromného. Zodpovednosť štátu za nezákonný alebo nesprávny postup výkonu verejnej moci, ktorý mal za následok vznik škody, je občianskoprávnym vzťahom. Súd zastáva názor, že v danom prípade sa jedná o tzv. delenú právomoc, upravenú v citovanom ustanovení § 8 O.s.p., podľa ktorého ak sa má pred konaním na súde konať u iného orgánu, súdy môžu konať len vtedy, ak nebola vec v takomto konaní s konečnou platnosťou vyriešená. Časť súdnej obce zastáva názor, že obligatórne uplatnenie nároku na náhradu škody u povinného subjektu nie je delenou právomocou v zmysle § 8 O.s.p., ale podmienkou konania sui generis o nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v konaní pred súdom. S týmto názorom sa súd nestotožňuje a má za to, že sa jedná o prípad delenej právomoci, kedy podľa zákona riešenie niektorej z vecí právnej povahy uvedenej v § 7 ods. 1 O.s.p. patrí do právomoci dvoch orgánov, pričom právomoc iného orgánu je časovo prvotná a právomoc súdu je časovo následná. Podstatnou črtou vecí, pri ktorých sa uplatňuje tento kompetenčný režim, je obligatórnosť predchádzajúceho konania na príslušnom inom orgáne, kedy uskutočnenie tohto predchádzajúceho konania na inom orgáne, keď to zákon vyžaduje, je nevyhnutným predpokladom konania na súde.

Podmienky uplatňovania nárokov zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu alebo iného orgánu verejnej správy upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len z. č. 514/2003 Z.z.). V súlade s § 15 a § 16 z. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je potrebné predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11 uvedeného zákona. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje aj prípad, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V takom prípade má poškodený právo domáhať sa uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Zmyslom a účelom zavedenia predbežného prerokovania nároku je využitie zákonných možností na to, aby k náprave, resp. uspokojeniu nárokov na náhradu škody došlo jednaním medzi poškodeným a orgánom oprávneným konať za štát, a aby sa v týchto prípadoch pokiaľ možno predišlo súdному konaniu. Poškodený má právo obrátiť sa na súd až vtedy, ak predbežné prerokovanie nároku nevedlo k uspokojeniu nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je teda zákonom stanovená podmienka, ktorá musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť prejednaný v konaní pre súdom. V prípade, že táto podmienka konania nie je splnená, nie je založená právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Z citovaných ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že na predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánom verejnej moci, je príslušným orgánom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Žalobca vo svojom podaní zo dňa 21.9.2012, ani v následných podaniach, ktorými reagoval na jednotlivé opakované výzvy súdu, nepredložil kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Doloženie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku je potrebné preto, aby súd vedel vyhodnotiť, či nárok uplatňovaný v konaní pred Ministerstvom spravodlivosti SR, a následne uplatnený v konaní pred súdom je totožný a vyvodzovaný z rovnakých skutkových okolností. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že za predbežne prerokovaný možno považovať len taký nárok, ktorý, čo sa týka argumentácie, dôvodov a uplatňovanej výšky, je totožný s nárokom uplatňovaným v konaní pred súdom. S ohľadom na uvedené súd na preskúmanie právomoci, keďže ide v tomto prípade o tzv. delenú právomoc, potrebuje kópiu tejto žiadosti podľa § 15 a 16 z. č. 514/2003 Z.z.. V jednotlivých spisoch, na ktoré žalobca vo svojich podaniach odkazuje, sa žiadosť o predbežné prerokovanie uplatňovaného nároku nenachádza. Žalobca doložil súdu len sprievodný list opatrený prezenčnou pečiatkou Ministerstva spravodlivosti, z ktorého vyplynulo, že každá jednotlivá žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozostáva zo šiestich strán a jej prílohou je plnomocenstvo. Súčasťou tohto sprievodného listu bol aj „Zoznam žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“, ktorý pozostával zo 197 strán. Keďže ale žalobca nedoložil súdu kópiu podanej žiadosti, súd nemôže preskúmať, či sa žalobca voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky domáha toho istého nároku, čo sa týka argumentácie, dôvodov, skutkového stavu a uplatňovanej výšky ako žalobou uplatnenou na súde v predmetnom konaní, a teda nemožno preskúmať, či vznikla právomoc súdu na prejednanie sporu. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že rovnopis návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nevyhotovoval z dôvodu hospodárnosti a preto žiada, aby sa súd oboznámil s príslušnými spismi žalovaného, kde sa nachádza originál žiadosti, súd poukazuje na to, že v súdnom prípade sa jedná o sporové konanie, kde dôkazné bremeno zaťažuje prioritne žalobcu, a to aj v smere preukázania predbežného prerokovania nároku, a teda následného preukázania základnej procesnej podmienky konania, ktorou je právomoc súdu na konanie a rozhodovanie. Túto povinnosť nemožno prenášať na žalovaného, nakoľko dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu, ktorého povinnosťou je ním tvrdené skutočnosti preukázať v každom jednotlivom prípade.

Keďže ide v tomto prípade o tzv. delenú právomoc podľa § 8 O.s.p., a súd nemá za preukázanú základnú procesnú podmienku konania, súd konštatuje, že nemá právomoc rozhodovať o nároku žalobcu.

S ohľadom na uvedené, keďže nedostatok právomoci zakladá neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, súd konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil a vec postúpil orgánu príslušnému na konanie, ktorým je podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 z. č. 514/2003 Z.z. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Po právoplatnosti tohto uznesenia súd postúpi vec príslušnému orgánu, t.j. Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Martin. O prípadnom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.